

[Holstein.]

Flertal af det i § 1 nævnte Udvalg til Fremme af handelspolitiske og valutamæssige Formaal. Altsaa, Handelsministeren skal vedblivende, forudsat at der er Tilslutning fra et Flertal i Udvalget — og det vil der jo være, hvis blot et af Oppositionspartierne gaar med —, kunne anvende Importreguleringen til valutamæssige Formaalets Fremme. Der vil saaledes ikke være noget til Hinder for, at Udenrigsministeren, forudsat at han kan faa Tilslutning fra et af Oppositionspartierne i det paagældende Udvalg, vedblivende som hidtil kan skyde Udlandet i Forgrunden som Argument for en Fortsættelse af Regeringens hidtidige Valutapolitik. Yderligere præciserede den ærede Ordfører for Venstre nu i sin Tale med fuld Føje — og deri er han jo i Overensstemmelse med hele den danske Handelsstand, fra Grosserer-Societetet ned til de mindste Provinskøbmand —, at Importreguleringen skal ikke anvendes i handelsbalancemæssige Formaalets Tjeneste, for de Forhold regulerer sig selv, saaledes som Udbud og Efterspørgsel er under den stadig mere og mere svigtende Købeevne her i Landet. Og den skal heller ikke anvendes som Beskyttelsesforanstaltning for dansk Industri, som jo slet ikke nu er truet af udenlandsk unfair og illoyal Konkurrence — som den var det i de Aar, da vi f. Eks. gennemførte Skotøjsimportreguleringen og Tobaksreguleringen —, men Importreguleringen maa kun benyttes til at opretholde den handelstraktatmæssige Tilstand, som er skabt ved, at man gennem Valutakontoret administrativt har lagt en Del af vor Import over fra andre Lande til det Land, som er vor store Kunde. Denne Imødekommen overfor den store Kunde ønsker man at bibeholde midlertidigt som en Baggrund, som et midlertidigt Grundlag kan man sige, for de indledende Traktatforhandlinger med vor store Kunde.

Men jeg rejser her paa ny det Spørgsmaal, som jeg rettede til den højtærede Udenrigsminister, men som han aabenbart ikke mente det nødvendigt at besvare. Uanset at et Spørgsmaal er nok saa sagligt og velbegrunder, naar det fremsættes af et andet Medlem af dette høje Ting end de respektive Partiers Ordførere, har den højtærede Regering efterhaanden lagt sig efter den ejendommelige Form for parlamentarisk Forhandling, at man overhovedet ikke diskuterer Spørgsmaalene med andre Medlemmer i denne Sal end Par-

tiernes Ordførere, og den væsentligste Del af denne Diskussion foregaar udenfor Salen. Jeg rejste altsaa det Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister, om det var hans Mening at gøre Importreguleringscentralen til et integrerende Led af den kommende handelstraktatlige Ordning med England og dermed den administrative Importregulering, som finder Sted gennem dette Kontor, til et Led i den kommende handelstraktatmæssige Ordning med England. Thi hvis det ikke er Meningen, paa hvilket andet Grundlag skal saa den fremtidige handelstraktatmæssige Ordning med vor store Kunde lægges til Rette, hvis det da ikke skal være paa det toldpolitiske? Der gives ingen andre, der gives kun de to Muligheder, og skulde det være den højtærede Regerings Tanke, at den ikke vilde benytte denne Institution som en handelsmæssig og valutamæssig rent *midlertidig* Ordning, men kæde den ind i en fremtidig handelstraktatmæssig Ordning, saa gør man fra dansk Side et Skridt, som ingen Stat, hverken i den forbigangne Tid eller i Nutiden, har Sidestykke at opvise til i Handelstraktater. Man vilde da knytte vor fremtidige Handelsudveksling til administrative Beføjelser i et dansk administrativt Kontor i Stedet for at gaa de naturlige Veje, ad hvilke man ellers lægger den gensidige Vareudveksling mellem Landene til Rette. Man kan ikke fra Handelsstandens Side kalkulere, naar Spørgsmaalet om, hvor store Kvantaider maa importeres af de importregulerede Varer, og fra hvilke Lande de maa importeres, er henvist til administrativ Afgørelse i et under det paagældende Ministerium sorterende Kontor. Det er umuligt for den danske Handelsstand at træffe sikre Kalkuler paa et saadant Grundlag, og det er umuligt for Udlandets Eksportører at træffe sikre Kalkuler med Hensyn til deres Eksport til Danmark under en saadan Institution. Derfor rejser jeg dette Spørgsmaal — og jeg rejser det med saa meget mere Vægt, som jeg ser, at de Konserverative fuldkommen har udeladt de Krav, som man, da vi gik til denne Valutaordning i Januar, stillede fra konservativ Side, og som jeg synes var fuldt berettigede, nemlig Opsigelse af Handelstraktaterne, en Reform af den gældende Toldtarif med Specificering af Positionerne for Øje og mere eller mindre omfattende almindelige Toldforhøjelser som Grundlag for fremtidige Præferencetraktatforhandlinger. Alle disse Krav er udeladt saavel i Ændringsforslagene som i det konservative Mindretals Betænkning, skønt det synes mig — og det Spørgs-